

Alle historier bliver fortalt – også dem, vi læser

Jegfortælleren

Fortælleren har selv en rolle i historien.

Mit navn er Maja. Jeg bor med min familie i et gammelt hus. Mine to venner, William og Katrine, har altid sagt, at der er noget mystisk ved vores hus. En dag skete der noget meget mærkeligt. Jeg har endnu ikke helt forstået det ...

3. personsfortælleren

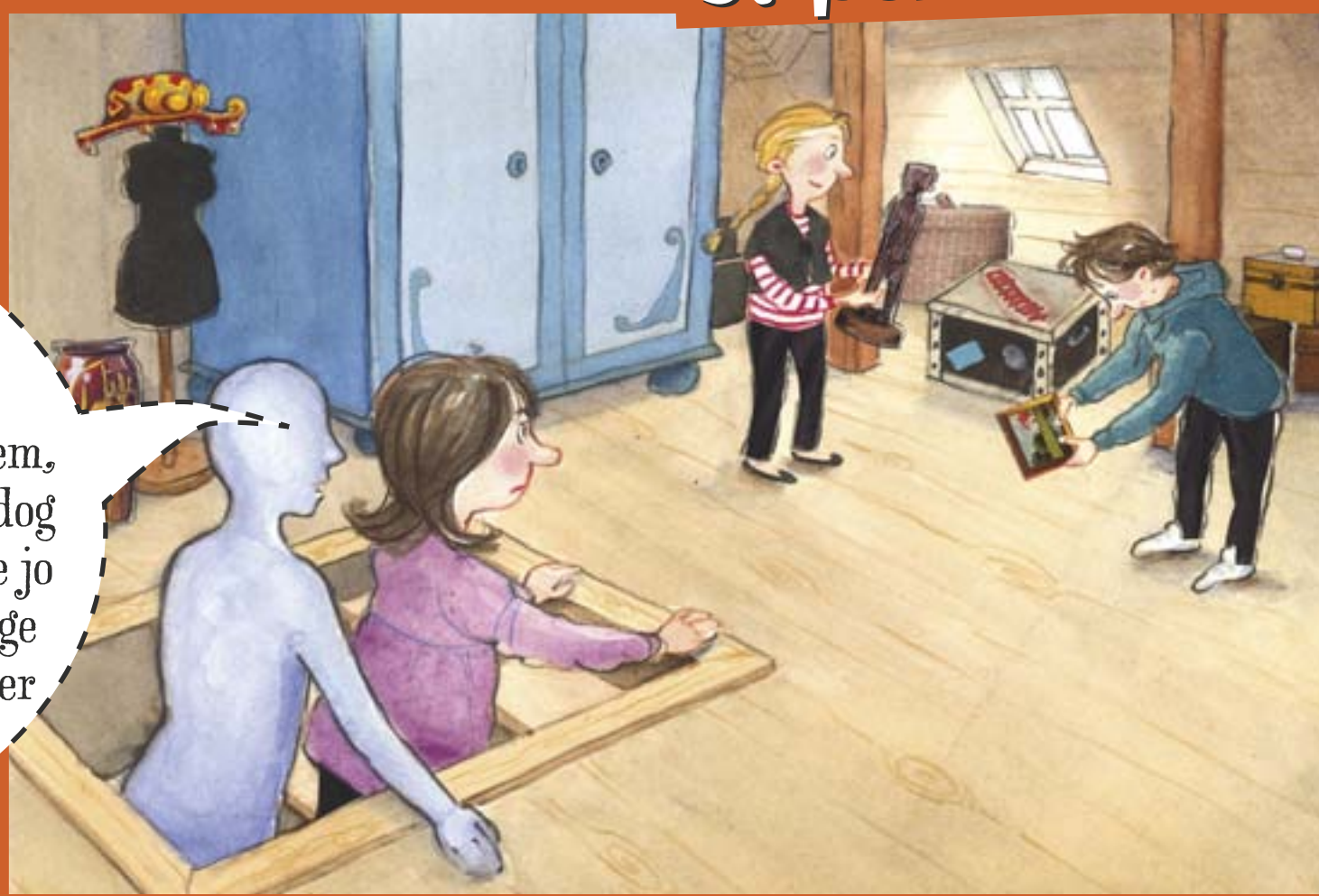
Fortælleren står uden for handlingen og fortæller om alle personerne.

I udkanten af en lille by boede Maja med sin familie i et gammelt hus. En varm sommerdag kom hendes to gode venner, William og Katrine, på besøg. Hvad de tre børn oplevede den dag, er stadig uforståeligt. Intet blev herefter det samme ...

3. personsfortælleren kan være:

Maja blev bange – og irriteret. Hvorfor skulle de andre blande sig i, hvad der var på det loft? Det var jo ikke dem, der boede der. Hun besluttede sig dog for at gå med på ideen. Hun havde jo flere gange hørt den der mærkelige lyd deroppefra. Bare det nu ikke er farligt, tænkte hun.

Den personbundne fortæller

Fortælleren er knyttet til én af personerne.

ELLER

En dag ville de tre børn udforske loftet i Majas gamle hus. Det var Katrines idé. Hun tænkte, det kunne være både sjovt og spændende. Maja gik med til det, selv om hun ikke var helt tryk ved situationen – faktisk var hun bange. William derimod syntes, det var sjovt. Endelig sker der lidt i min kedelige ferie, tænkte han.

Den alvidende fortæller

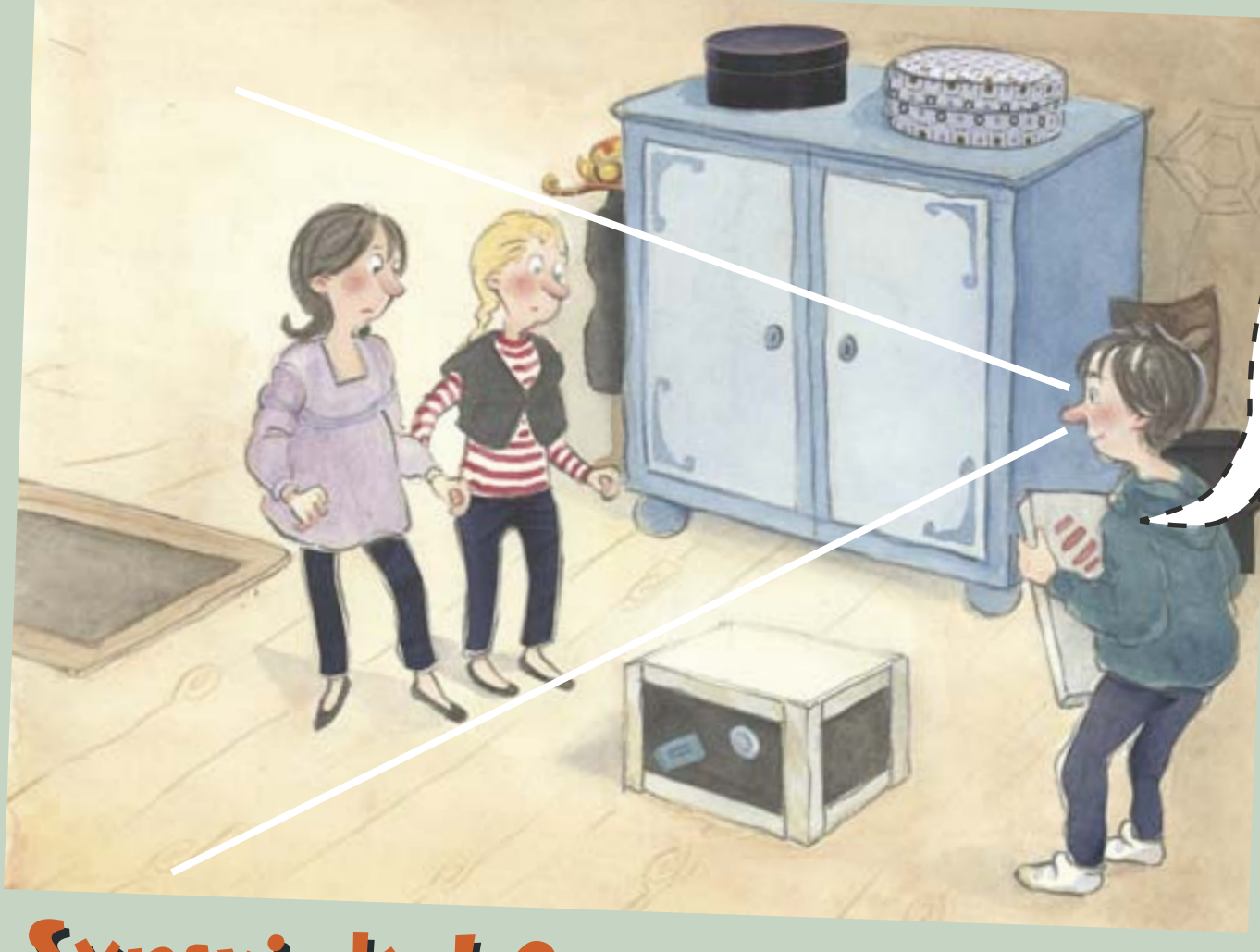
Fortælleren ved alt om alle. Har det store overblik.

Vi trak den gamle kasse hen under loftsvinduet for bedre at kunne se. Der var ingen af os, der turde åbne den, for på låget stod: „Må ikke åbnes – FARE.“ Selv William tøvede. Efter nogle sekunder – jeg ved ikke, hvor mange – tog han mod til sig og løftede låget. Jeg glemmer aldrig, hvad jeg så ...

Synsvinkel 1

Den vinkel, der fortæles fra.

Synsvinkel 2

Den vinkel, der fortæles fra.

Vi trak den gamle kasse hen under loftsvinduet. Hvor var det bare spændende! Det kunne kun gå for langsomt med at få undersøgt den her mærkelige kasse. Hvorfor skal de to altid tænke så længe over sagerne? Kom nu, tænkte jeg. Inden der var gået to sekunder, havde jeg flået låget af – og jeg fik et chok, da jeg så, hvad der gemte sig dernede. Det her er det vildeste, tænkte jeg ...

De tre børn så ned i den gamle, støvede kasse. Da William hev låget af, så det ud, som om det gav et sæt i dem alle tre. Herefter stod de som forstenede, men efter et par sekunder gik de et skridt tilbage. Ingen af dem sagde et ord ...

Ydre syn

Vi ved ikke, hvad personerne tænker – vi ser dem udefra.

Indre syn

Vi ved, hvad mindst én af personerne tænker.